

„Az Arany Embertől Atiláig lovas út”

Ősi Nomádok útján a Kazak sztyeppétől a Kárpát-medencéig

Az íjlesztő népek testvériségének tudata ma, a XXI. század elején is élő valóság. A népek ősemlékezetéből nem lehet sem tudományos, sem politikai módszerekkel kitörölni az eredet apáról fiúra szálló igaz történetét.

A kazak és a magyar népben megingathatatlan bizonyossággal él a két nép testvériségének, közös eredetének tudata. A közös ősök emlékezete természetesen nemcsak a kazak és a magyar népet kapcsolja össze. A kazak sztyeppétől a Nagy-Alföldre húzódó hatalmas kiterjedésű sztyeppe övezet, mely hazája volt a hunoknak, szkítáknak, türköknek, magyaroknak, kunoknak, ma is testvéri népek hazája. Atila, a hunok legnagyobb, a magyarok első királyának nevére megdobban az ősi, nomád civilizáció minden mai leszármazottjának szíve, hiszen minden íjlesztő nép királyának ismeri el Atilát.

Ugyanilyen tiszteletet és szeretetet érez mindenki, ha az Arany Emberre, a független Kazaksztán nemzeti jelképére gondol, hiszen a szaka-szkíta papkirályt megidéző Arany Embert minden olyan nép királyának ismeri el, amelynek ősemlékezetében él a szkíta származás tudata.

Nemcsak ősi királyaink, Teremtő Atyánk hite is közös. Tengri, Tengri-kán, Kök-tengri nevéhez ma is a testvéri eredet kapcsolódik az íjlesztő népek mai utódaiban, beszéljenek bármilyen nyelvet, valljanak bármilyen hitet.

A politikai, gazdasági, vallási érdekektől szétszabdalt Keleten tehát vannak szavak, amit ha valaki kiejt, felülírja az aktuális ellentéteket és felébreszti a testvériség ősi összetartozásának, szeretetének érzését.

Ez nem varázslás, ez valóság. A közös eredet, a közös történelem, a közös küzdelmek valósága, mely egy-egy névbe tömörítve a testvériség évezredekre visszanyúló ismeretét hívja elő a mai utódokból.

A közös tudatban, régészeti emlékekben, kultúrában őrzött közös eredetnek, a sztyeppei népek testvériségének élő valóságára kívánja a magyar-kazak hagyományőrző lovas túra felhívni a figyelmet. Az útvonal, valamint a lovas túra indulási és érkezési pontja szimbolikus jelentést hordoz: a lovas túra a kazak Sztyeppétől a magyar Nagy-Alföldre terjedő sztyeppe övezetét szeli át, mely évezredekken keresztül egy lüktető energia áramlatot tartott fenn, a keleti sztyeppéktől a nyugati sztyeppéig és vissza a nyugati sztyeppétől a keleti sztyeppéig tartó lovas birodalmak terjeszkedésének és visszahúzódásának köszönhetően.

Az utat három magyar és három kazak lovas teszi meg történelmi viseletben. Az indulás tervezett időpontja 2009. Márciusa. Az indulási pont Kazaksztán régi fővárosában, Almatyban a Köztársaság téren álló Arany Ember szobor, az érkezési pont a magyar

kurvánok völgye, ahol a magyar hagyomány az Ó-Szajlánál található kurgánt Atilla Sírjaként tartja számon. A Kárpát-medencébe a Radnai-hágónál lépünk be, emlékezve Kötöny vezérre, aki a Kunokat Új hazájukba ezen a hágón vezette be. 2009-ben lesz ennek a kiemelkedő történelmi eseménynek a 770. évfordulója, így utunknak a Radnai-hágótól Karcagig tartó szakaszát Kötöny vezér tiszteletére tesszük meg.

Aktualitása: a XXI. század felgyorsult életmódja, a globalizáció mára bizonyítottan káros hatásai miatt családok, barátságok bomlanak fel, nemzeti identitások mennek veszendőbe, népek tűnnek el a történelem süllyesztőjében.

Nekünk kötelességünk ezzel az úttal emlékezni és emlékeztetni történelmünkre, hiszen csak annak a népnek van jövője, amelyiknek múltja is van.

Eddigi útjaink során megtapasztaltuk, hogy ennek legjobb módja a történelmi ruhában, lóháton való utazás. Így nyílik a legtöbb alkalom a kapcsolatteremtésre, s a velünk megismerkedő emberekben óhatatlanul felébred a nemzeti büszkeség érzése és a saját történelmük iránti kutatás igénye.

A nemzeti identitás fenntartása folyamatos munkát igényel. Ennek a folyamatnak kiemelkedő momentuma volt a Kazak Köztársaság Elnökének Nurszultan Nazarbaev Elnökúrnak 2007 decemberében tett Magyarországi látogatása során, a Kun Szövetség által adományozott tiszteletbeli Kun- Kapitányi tiszt Elnök Ur általi megtisztelő elfogadása. Ez az esemény megerősítette hitünket abban, hogy az eddig leírtak alapján tovább kell folytatnunk munkánkat népeik fejlődésének érdekében, az ősök tisztelete jegyében.

Célok: szeretnénk a túrával bebizonyítani, hogy napjainkban végig lehet lóval menni őseink útjain biztonságosan úgy, hogy az ember és a ló harmonikus terhelésével, olyan tempót, sebességet tartunk, amely alkalmas az út folyamán érintett népek kultúrájának megismerésére és a kultúrák közötti kapcsolatteremtésre is (a kiemelkedő sport-teljesítmény mellett). Úgy gondoljuk, hogy a megtett utat, kulturális és turisztikai jelentősége alkalmassá teszi, hogy később egy, olyan túraútvonallá fejlődjön, amelyet a világ számos nemzetének lovas képviselői részben vagy egészében megtehetnek, miközben megismerik az Út mentén élő népek kultúráját.

Utunkkal fel szeretnénk hívni a figyelmet arra a fontos és napjainkban különösen aktuális tényre, hogy a közép-ázsiai, illetve a sztyeppei kultúrák a történelem folyamán jelentős megtermékenyítő hatást gyakoroltak a Kárpát-medencén keresztül, egész Európa kultúrájára. Lehet, hogy ez a történelmi és kulturális örökség, amennyiben népeink nem felejtkeznek meg róla, képes lesz segíteni napjaink globális problémáinak megoldásában és egy új békés jövő megteremtésében.

Csapatunk magyar tagjai (Végleges, nem bővíthető!)

dr. Bencze István:

- meghívott vendége két Kazak kurultájnak (2002, 2005)
- a Kazak kultúra elkötelezett magyarországi terjesztője és támogatója
- junior Európa-bajnok judo mester
- lovas hagyományőrző.
- Magyar Lovas Turisztikai Szövetség elnökségi tagja

Zsolnai Gábor:

- a Francia Idegenlégió veteránja 5 magas kitüntetéssel
- 2 nagyobb lovas expedíció résztvevője (8.000 km)
- lovas hagyományőrző.

Csepin Péter:

- 5 nagy lovas expedíció vezetője (3 0.000 km)
- a Honvédelemért bronz fokozatú kitüntetés birtokosa
- Olaszországban hosszútávlovagló versenyző
- lovas hagyományőrző
- a „Lakásunk volt paripánknak háta” című könyv írója